

Інститут наукового прогнозування,
Кримський інститут економіки та
господарського права (Севастопольська філія)
Поволжський інститут ім. П.А. Столітіна
кафедра політології і права
Вінницького національного технічного університету
Асоціація „Аналітикум”
Українське товариство російської культури «Русь»
Міжнародне товариство прав людини
ТОВ „ТК Меганом”

ПРОСТІР І ЧАС СУЧАСНОЇ НАУКИ

Матеріали восьмої
Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
19 – 21 квітня 2012 року

частина 2

Київ 2012

УДК 082.2(063)

ББК (Я) 94

В збірнику розміщено матеріали восьмої Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції „Простір і час сучасної науки”, що проходила з 19 по 21 квітня 2012 року.

Офіційний сайт конференції: <http://www.intkonf.org>

Організатори конференції: Інститут наукового прогнозування (м. Київ),

Кримський інститут економіки та господарського права (Севастопольська філія)

Поволжський інститут ім. П. А. Столипіна (м. Саратов), кафедра політології і права Вінницького національного технічного університету,

Асоціація „Аналітикум” (м. Вінниця)

Українське товариство російської культури «Русь»,

Міжнародне товариство прав людини (Українська секція), ТОВ „ТК Меганом” (м. Київ).

Оргкомітет конференції:

Амурський Е.Е., директор Інституту наукового прогнозування, академік МАБЕТ, канд. пед. наук;

Чурюмов К.І. член кореспондент Національної Академії Наук України, академік Нью-Йоркської Академії Наук, професор;

Корнієнко В.О., академік Української академії політичних наук, президент Асоціації „Аналітикум”, докт. політичн. наук, професор, завідувач кафедри політології та права Вінницького національного технічного університету;

Биков О.М., кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, вчений секретар Інституту законодавства Верховної Ради України;

Бабенко А.Г. докт. екон. наук, професор;

Ніщадименко В.І., голова Київської обласної валеологічної асоціації; Жалко-Титаренко В.П., головний науковий співробітник Інституту епідеміології і інфекційних захворювань ім. Громашевського, докт. мед. наук

Цкура Надія Леонідівна, член правління Українського товариства російської культури "Русь" та Міжнародного товариства прав людини

Бикова Т.В., кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури, Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова; та ін.

ЕКОНОМІКА

Кохан А. В.,

Науковий керівник: к. е. н., Съомченков О. А.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

УМОВИ ФОРМУВАННЯ Ф'ЮЧЕРСНОГО СЕГМЕНТУ ВАЛЮТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. Інтеграційні процеси, до яких останнім часом активно залучають Україну, вимагають нових підходів до ринкових перетворень, що відбуваються в країні. Зокрема мається на увазі розвиток строкового валютного ринку та його біржового сегменту – ф'ючерсного, становлення та розвиток якого протягом років незалежності не відбувалися.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. В зарубіжній економічній літературі дослідження закономірностей та методологічних аспектів функціонування строкового валютного ринку, як окремого сегмента, розпочалося ще в 70 роках ХХ століття, коли строкові контракти почали активно використовуватися в економічній діяльності. В українській економічній літературі цей сегмент ринку залишається малодослідженим. Проблемними питаннями окремих сегментів фінансового ринку, в тому числі і валютного, на теоретичному рівні займалися лише деякі вчені. Серед інших можна виділити В. Міщенка, С. Науменкову, З. Васильченкова, Л. Примостку, які досліджують валютні ринки, види строкових валютних контрактів та хеджування різних видів ризиків за допомогою дериватів. Також можна назвати В. Годона, В. Білошапка, Р. Кашпір, П. Матвиенко, які на основі досліджень строкових сегментів фінансового ринку іноземних країн теоретично обґрунтують доцільність та технологію функціонування строкового валютного ринку для української практики.

Мета статті. Для переходу на новий рівень розвитку валютного ринку України необхідно умовою є становлення та використання строкового сегменту, але практичне впровадження реформ потребує теоретичного дослідження та наукового обґрунтування умов та принципів функціонування похідних фінансових інструментів. Основною метою дослідження є визначення передумов становлення та розвитку ф'ючерсного сегменту валютного ринку України.

Виклад основного матеріалу. На даний час операції з похідними фінансовими інструментами розглядають як один із надійних та ефективних способів розміщення ресурсів, страхування ризиків та отримання доходу. Найпопулярнішим фінансовим інструментом серед дериватів є ф'ючерс – унікальний за своєю природою фінансовий інструмент, який застосовується в широкому колі різноманітних інвестиційних стратегій. Ф'ючерс (ф'ючерсний контракт) – похідний фінансовий інструмент – стандартний строковий біржовий контракт купівлі-продажу базового активу, при оформленні якого сторони (продавець і покупець) домовляються тільки про рівень ціни активу і мають зобов'язання перед біржею до його виконання [1].

Найбільшу увагу привертають до себе валютні ф'ючерси.

Валютним ф'ючерсом вважають контрактні угоди на купівлю-продаж стандартизованої суми іноземної валюти за стандартизованою сертифікацією валюти та узгодженою ціною [4]. Відповідно до цієї угоди її учасники одержують права та зобов'язання обмінювати визначену суму певної валюти на іншу в визначені

Метою створення опису підпроцесів операційного процесу «Відкриття вкладних (депозитних) рахунків фізичним особам у відділенні АТ «Ощадбанк» є:

- підвищення ефективності управління, аналізу, регулювання та контролю;
 - чітке визначення технології виконання операцій працівниками банку;
 - практичне визначення порядку взаємодії підрозділів, виконавців у процесах управління та здійснення операцій;
 - скорочення тривалості навчання нових працівників банку та забезпечення можливості оперативної їх взаємозаміни;
- Короткий зміст операційного процесу:
- ідентифікація клієнтів банку;
 - укладання депозитного договору між банком та клієнтом;
 - внесення клієнтом коштів на депозитний рахунок;
 - формування депозитного файлу та його зберігання.

Власником даного опису операційного процесу є Відділ продажів банківських продуктів приватним клієнтам.

В ході роботи визначено чіткий перелік учасників та документів, які готовуються ними згідно опису операційних процесів:

1) Відділ продажів банківських продуктів приватним клієнтам:

Перелік вхідних документів, що отримані від інших учасників, які їх оформили:

- документи, що ідентифікують особу;
- заява на відкриття поточного рахунку.

Перелік вихідних документів, що оформлюються та передаються іншим учасникам:

- депозитний договір (1 примірник);
- заява на переказ готівки;
- виписка за депозитним рахунком;
- правила користування вкладним рахунком.

Перелік вихідних документів, що створюються та не передаються іншим учасникам:

- депозитний договір (1 примірник);
- правила користування вкладним рахунком;
- протокол депозитних операцій;
- звіт по депозитам фізичних осіб.

2) Відділ з розрахунково-касового обслуговування:

Перелік вхідних документів, що отримані від інших учасників, які їх оформили:

- документи, що ідентифікують особу;
- заява на переказ готівки.

Перелік вихідних документів, що створюються та передаються іншим учасникам:

- квитанція (1 примірник).

Перелік вихідних документів, що створюються та не передаються іншим учасникам:

- квитанція (1 примірник).

На нашу думку, це в першу чергу стане в пригоді молодим співробітникам, пришвидшить процес їх навчання та дасть змогу здійснювати оперативні взаємозаміні співробітників в банку.

Отже, підсумовуючи вазначимо, що на сьогодні банки є найбільш важливими фінансовими інститутами в ринковій економіці, що вимагає від них підвищення ефективності діяльності, конкурентоспроможності банківських продуктів та послуг на основі впровадження сучасних наукових досягнень. Одним із них є проблема оптимізації банківських бізнес-процесів за допомогою розробки та вдосконалення існуючих описів операційних процесів банку.

Література:

1. Белова, І.В. Організація контролю в банку [Текст] : навч. посіб. / І.В. Белова-Суми: Університетська книга, 2009.- с301. ISBN 978-966-680-442-9.
2. Кириленко, В. Б. Організація обліку, контролю та аналізу депозитних операцій банку: [Текст]: монографія / В. Б. Кириленко. – К.: КНЕУ, 2008. –264с.-ISBN 978-966-483-111-3.

д. економ. н., Сотник І. М., к. економ. н., Мазін Ю. О.

Сумський державний університет

ДЕМАТЕРІАЛІЗАЦІЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЦТВА

Збереження та постійне зростання конкурентоспроможності підприємства є запорукою досягнення ним успіху у сучасному мінливому ринковому середовищі. Конкурентоспроможність фірми залежить від багатьох факторів, серед яких можна виділити зовнішні, які визначаються її зовнішнім мікро- та макросередовищем функціонування, та внутрішні, що формують виробничу ситуацію [1]. Відзначаючи важливе значення зовнішніх факторів, на нашу думку, ключовою передумовою набуття та збереження конкурентоспроможності суб'єктом господарювання, виходячи з трактування конкурентоспроможності як продуктивності використання ресурсів фірми [2], є внутрішні фактори. Останні враховують такі характеристики як ринкова та екологічна ефективність виробництва, а також ефективність витрат та менеджменту.

Одним з інноваційних підходів, що забезпечує комплексне зростання економічної та екологічної ефективності виробничої діяльності підприємства, а отже і конкурентоспроможності, є дематеріалізація. Вона полягає у поступовому зниженні обсягів (ваги) матеріалів, витрачених на виготовлення одиниці кінцевого продукту, а також у змінах у процесах, результатом яких є скорочення проміжних матеріальних витрат [3]. З екологічної точки зору дематеріалізацію слід визначити як зміну у кількості відходів, які утворюються на одиницю кінцевого продукту [4].

Активізація дематеріалізаційних процесів на сучасних підприємствах дає можливість скоротити витрати на виробництво продукції без зниження її якості, зменшити обсяги відходів, підвищити продуктивність праці, автоматизувати та оптимізувати виробничі процеси, впровадити ресурсоощадні, мало- та безвідходні технології, знизити витрати на компенсацію забруднення довкілля тощо. Серед основних напрямків дематеріалізації промислового виробництва слід виділити такі:

- заміна кінцевого продукту послугою, яку він надає. Реалізація такого підходу забезпечує розроблення екологічно спрямованої та економічно ефективної стратегії виробництва. Прикладом впровадження даного напрямку є компанії Xerox, яка з виробника копіювальних машин перетворилася на «компанію документів» (“Document Company”), та IBM, що перейшла від виробництва комп’ютерної техніки та комплектуючих до надання інформаційних послуг;

- використання багаторазової, полегшеної упаковки або такої, що має високий ступінь рециркуляції. Зменшення розмірів та ваги упаковки, застосування схем заставної тари з метою її багаторазового використання, організація перероблення упаковки та її вироблення з вторинних відходів сучасними підприємствами дозволяє суттєво знизити обсяги пакувальних матеріалів на одиницю кінцевого продукту. Яскравими прикладами дематеріалізації у сфері пакування є застосування замість сталі і скла пластику та алюмінію з тенденцією до подальшого зменшення ваги упаковки;

- застосування інформаційних технологій, мініатюризація, комп’ютеризація виробництва. Підвищення енергоефективності та якості продукції завдяки використанню інформаційних технологій для контролю за виробничим процесом, якість продукції на всіх етапах виробництва, оптимізації застосовуваних матеріалів сприяє зниженню витрат підприємства, скороченню тривалості виробничого циклу, зменшенню габаритів і ваги кінцевих продуктів, мінімізації використання хімікатів та токсичних речовин, відходоутворення;

- застосування аналізу життєвого циклу при виробництві і використанні продукту. Аналіз життєвого циклу дозволяє знизити техногенне навантаження на довкілля внаслідок раціоналізації виробництва і споживання конкретного продукту, починаючи з видобутку сировини для його виробництва і завершуєчи його утилізацією поза межами строку використання. Такий підхід дає можливість дослідити системні ефекти, що проявляються на різних етапах життєвого циклу, та з’ясувати потенціал комплексної заміни складових виробу, ресурсів, з яких він виготовляється, з метою зменшення обсягів утворення відходів та викидів CO₂;

- використання нанотехнологій, що забезпечує створення нових видів матеріалів з унікальними властивостями на основі синтезу наноблоків визначеного розміру та властивостей і вбудування їх у більш масштабні структури. Сфери застосування нанотехнологій охоплюють виробництвоnanoструктурзованих металів, кераміки та полімерів визначененої форми без машинної обробки; нанопокриття для різального інструменту, електронних, хімічних та інших пристрій; нові стандарти вимірювання у наномасштабі тощо;

- декарбонізація як процес еволюції виробничих енергетичних систем у напрямку зростання їх енергетичної ефективності поряд зі зменшенням обсягів викидів CO₂ завдяки застосуванню палив з низьким вмістом CO₂ (природний газ) або взагалі без нього (водень). Зростання енергоефективності досягається за рахунок більш ефективної генерації, розподілу та використання енергії, зниження енергоефективності енергетичного виробництва.

Поряд з позитивними соціальними, економічними та екологічними аспектами дематеріалізації виробництва, які проявляються у підвищенні його ресурсоєфективності, скороченні обсягів відходоутворення та викидів CO₂ на одиницю кінцевого продукту, існують певні проблеми щодо розвитку дематеріалізаційних процесів на підприємствах:

- по-перше, замінники традиційних матеріалів не завжди є екологічно нейтральними та їх виробництво може спричиняти збільшення обсягів токсичних відходів;

- по-друге, застосування нових матеріалів, сировини, нових видів енергії вимагає розбудови відповідної інфраструктури, що суттєво збільшує матеріальні потоки, підвищуючи витрати на виробництво ресурсів та техногенне навантаження на довкілля;

- по-третє, заміна матеріалів при виробництві продукту не завжди обумовлює покращення його функцій, а зниження ваги іноді не є бажаним. Наприклад, це стосується ваги автомобілів, зменшення якої завдяки застосуванню нових конструкційних матеріалів може знижувати рівень безпеки пасажирів;

- по-четверте, поява нових продуктів з покращеними споживчими властивостями та зниженою собівартістю і, відповідно, ціною, підвищує попит на таку продукцію, обумовлюючи розширення виробництва, зачленення додаткових обсягів ресурсів і збільшення обсягів забруднення навколошнього середовища.

Таким чином, дематеріалізаційні перетворення виробництва мають масштабні наслідки, частина з яких носить негативний характер. Проте в цілому дематеріалізація здійснює позитивний вплив на зростання ефективності та конкурентоспроможності сучасних підприємств. Однак це не виключає необхідності цілеспрямованого управління дематеріалізаційними процесами у виробництві з метою посилення їх позитивних проявів та нейтралізації негативних ефектів.

Література:

- Сысоева Е.А. Факторы конкурентоспособности предприятия: подходы и составляющие / Е.А. Сысоева // Экономика и управление. – 2010. – № 12 (73). – С. 283-287.
- Грибов В. Конкурентоспособность предприятия [Электронный ресурс] / В. Грибов, В. Грузинов. – Режим доступа:
<http://www.inventech.ru/lib/predpr/predpr0041>.
- Penn I.T. Web-based Survey of Trends in Dematerialization: Report № CSS01-17 [Electronic resource] / I.T. Penn, A. Arbor. – Center for Sustainable Systems, December 31, 2001. – Mode of access : http://css.snte.umich.edu/css_doc/ CSS01-17.pdf. – Title from the screen.
- Herman R. Dematerialization / R. Herman, S. Ardekani, J. Ausubel // Technological forecasting and social change. – 1990. – № 38. – P. 333 – 347.

Стойко В. Ю.,

Науковий керівник: Оліховський В. Я.

Національний університет «Львівська політехніка»

ОЦІНКА СИСТЕМИ БУХГАЛЬЦЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПОТОЧНИХ

ЗОВОВЯЗАНЬ ПІДПРИЄМСТВ

Діяльність будь-якого підприємства завжди потребує достатності капіталу. Ресурси, які формують капітал підприємства, виступають джерелом прийняття управлінських рішень. Їх недостатність знижує ефективність управлінських рішень. Для більшості підприємств основним джерелом формування фінансової структури капіталу виступає власний капітал. Але діяльність підприємства неможлива без

ЗМІСТ

ЕКОНОМІКА

Кохан А. В., к. е. н., Сьомченков О. А. УМОВИ ФОРМУВАННЯ Ф'ЮЧЕРСНОГО СЕГМЕНТУ ВАЛЮТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ	1
Купчанко М. Я., Савчук Т. М. ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА І СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНІВ	6
к. е. н., Машталяр Г. П., Псарюк П. МЕТОДИКА АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ	10
к. е. н., Машталяр Г. П., Псарюк П. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ АУДИТУ КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ	12
Мезенцева О. М. ФОРМУВАННЯ СПРИЯТЛИВОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ	14
Михайлук В. М. СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ МЕНЕДЖЕРА ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	19
Мошняга Б. Б., Глівка А. І. СТИМУЛОВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСНОВІ МЕХАНІЗМУ ОПОДАТКУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ	20
Мошняга Б. Б. ОПОДАТКУВАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ НОВОВВЕДЕНИЙ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	25
д. е. н., Непочатенко О. О., к. е. н., Боровик П. М., Павлійчук Л. В. НЕДОЛІКИ БЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН НА РІВНІ БЮДЖЕТІВ МІСЦЕВИХ ГРОМАД	28
Осипчук А. П. ОЦІНКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	29
Охотніков А. В. КОМЕРЦІЙНІ КОНТРАКТИ В СУЧASНИХ ТЕОRIЯХ МІКРОЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	31

Павлова М. Г., Везелев И. И.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СИСТЕМ МАССОВОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ ДЛЯ
ОПРЕДЕЛЕНИЯ ПРИБЫЛИ

Проценко В. Е., к. е. н., Шевченко В. Ю.

INTERNATIONAL FINANCIAL INTEGRATION OF UKRAINE

Руденко О. Ю., Гук І. С.

VIRTUAL ENTERPRISE IS AN EFFECTIVE FORM OF BUSINESS

Руснак М. В.

ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕлювання РЕКЛАМНИХ
КАМПАНІЙ ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА «БОЛЕНА»

Самсонов М. І.

КОЕФІЦІєнтний АНАЛІЗ В СИСТЕМІ ІНСТРУМЕНТАРІЮ
БЕЗВІДЗНОГО НАГЛЯДУ

Самсонова К. В.

СТРАХУВАННЯ КРЕДИТНИХ РИЗИКІВ В УКРАЇНІ

Семеренко О. В.

СТВОРЕННЯ ОПИСІВ ПРОЦЕСІВ ЯК СПОСІБ ВДОСКОНАЛЕННЯ
ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛЮ ДЕПОЗИТНИХ ОПЕРАЦІЙ

д. економ. н., Сотник І. М., к. економ. н., Мазін Ю. О.

ДЕМАТЕРІАЛІЗАЦІЯ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЦТВА

Стойко В. Ю., Оліховський В. Я.

ОЦІНКА СИСТЕМИ БУХГАЛЬТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПОТОЧНИХ
ЗОВОВЯЗАНЬ ПІДПРИЄМСТВ

Сумарук Л. В., Савчук Т. М.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПОДАТКОВОЇ
СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Фесенко О. Ю., Борзих О. О.

MODERN TRANSFORMATION OF TRADITIONAL MARKETING
COMPLEX

к. економ. н., Христофорова І. В.

АУДИТОРСЬКА ВИБІРКА В ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ
АУДИТОРСЬКИХ ФІРМ

Чорна Н. В.
ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ТОВАРНОГО АСОРТИМЕНТУ НА
ПІДПРИЄМСТВАХ ГАЛУЗІ ЛІКЕРО-ГОРІЛЧАНИХ ВИРОБІВ 61

Чумак Н. В.
РОЛЬ ГРОМАДИ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНУМУ РОЗВИТКУ
РЕГІОNU НА ПРИКЛАДІ СПІЛЬНОГО ПРОЕКТУ ЄС ТА ПРОГРАМИ
РОЗВИТКУ ООН «МІСЦЕВИЙ РОЗВИТОК, ОРІЄНТОВАНІЙ НА
ГРОМАДУ» 63

Штуца О. С.
ЕФЕКТИВНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ
ЗАПОРУКА ПОЗИТИВНОГО ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 67

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

Клевчук О. Г.
АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ БОРОТЬБИ З КОРОЗІЄЮ 69

к. т. н., Палійчук В. К., к. т. н., Хоменко С. М., Боровський В. М.
ВПЛИВ ЯКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ ТРЕСТИ ЛЬОНУ НА ПРЯДІЛЬНІ
ВЛАСТИВОСТІ ВОЛОКНА 71

к. т. н., Палійчук В. К., к. т. н., Хоменко С. М., Боровський В. М.
ДОСЛІДЖЕННЯ ХІМІЧНОГО СКЛАДУ І ВЛАСТИВОСТЕЙ ВОЛОКНА
ЛЬОНУ 73

Савчук М. Ю.
ГРУЗОВОЙ ТРАНСПОРТ. ИСТОРИЯ РАЗВИТИЯ 75

Савчук М. Ю.
ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ ПОГРУЗОЧНО-РАЗГРУЗОЧНЫХ
УСТРОЙСТВ 77

к. т. н., Черненко С. М., Савчук М. Ю.
ВЛИЯНИЕ ДОБАВОК К МОТОРНЫМ МАСЛАМ НА ПОКАЗАТЕЛИ
РАБОТЫ ДВИГАТЕЛЯ 79

Збірка тез доповідей

Підписано до друку 26.04.2012.
Формат 60x84/16. Гарн. Times New Roman.
Папір офсетний. Друк різографія.
Тираж 300пр.

ТОВ „ТК Меганом”. Свідоцтво ДР №325712
02192, м. Київ, вул. Юності 9/144.
т/ф. +38044-549-00-76
e-mail: intkonf@gmail.com